

Na podlagi drugega odstavka 19. člena, petega, šestega in sedmega odstavka 20. člena, drugega odstavka 83. člena ter prvega odstavka 115. člena in za izvrševanje 104. in 105. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08-ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12 in 92/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o odpadni električni in elektronski opremi

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina in namen)

(1) Ta uredba določa pravila ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo v skladu z Direktivo 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 38), zadnjič popravljeno s Popravkom Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L št. 275 z dne 16. 10. 2013, str. 54) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/19/EU).

(2) Ta uredba z namenom prispevanja k trajnostnemu razvoju določa preprečevanje ali zmanjševanje škodljivih vplivov nastajanja odpadne električne in elektronske opreme ter ravnanja z njo zaradi varstva okolja in varovanja človekovega zdravja ter zmanjševanja celotnega vpliva uporabe naravnih virov in izboljšanja učinkovitosti njihove uporabe v skladu s 1. in 4. členom Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič spremenjeno z Direktivo Komisije (EU) 2015/1127 z dne 10. julija 2015 o spremembi priloge II k Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 184 z dne 11. 7. 2015, str. 13).

2. člen (uporaba)

(1) Določbe te uredbe se uporabljajo za vso električno in elektronsko opremo (v nadaljnjem besedilu: EEO). EEO se uvršča v razrede iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, za uvrščanje EEO pa se uporablja okvirni seznam EEO iz točke b priloge 1 te uredbe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se ta uredba ne uporablja za naslednjo EEO:

1. EEO, ki se uporablja za varstvo bistvenih interesov varnosti države, vključno z orožjem, strelivom in vojnim materialom, namenjenimi za izrecno vojaške namene;
2. EEO, ki je posebej načrtovana in nameščena kot del druge vrste opreme, ki ni predmet te uredbe, in je namenjena le kot del te opreme;

3. žarnice z žarilno nitko;
4. opremo, namenjeno za uporabo v vesolju;
5. velika nepremična industrijska orodja;
6. velike nepremične naprave, razen opreme, ki je v teh napravah, vendar ni posebej načrtovana in nameščena kot del teh naprav;
7. potniška ali tovorna prevozna sredstva, razen električnih dvokolesnih vozil brez homologacije;
8. necestne premične stroje, ki so na voljo izključno za profesionalno uporabo;
9. opremo, ki je namenjena izključno za raziskave in razvoj ter je na voljo le na podlagi izmenjave med podjetji;
10. medicinske pripomočke ter diagnostične medicinske pripomočke in vitro, če se predvideva, da bodo pred koncem življenjske dobe inficirani, in aktivne medicinske pripomočke za vsaditev.

(3) Za vprašanja v zvezi z zbiranjem in obdelavo ter s splošnimi pogoji ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (v nadaljnjem besedilu: OEEO), ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporablja predpis, ki ureja odpadke.

3. člen (izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. aktivni medicinski pripomoček za vsaditev je aktivni medicinski pripomoček za vsaditev v skladu z zakonom, ki ureja medicinske pripomočke;
2. dajanje na trg je prvo profesionalno dajanje proizvoda na trg na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS);
3. diagnostični medicinski pripomoček in vitro je diagnostični medicinski pripomoček in vitro ali dodatek v skladu z zakonom, ki ureja medicinske pripomočke;
4. distributer je vsaka fizična ali pravna oseba v dobavni verigi, ki za EEO uredi, da je dostopna na trgu. Distributer je lahko hkrati proizvajalec;
5. dostopnost na trgu je odplačna ali neodplačna dobava proizvoda za distribucijo, potrošnjo ali uporabo na trgu v RS v okviru opravljanja dejavnosti;
6. EEO je oprema, ki je za svoje pravilno delovanje potrebuje električni tok ali elektromagnetno polje, in oprema za proizvodnjo, prenos in merjenje toka in polj, ter je oblikovana za uporabo za napetostni razred, ki ne presega 1000 voltov za izmenični tok in 1500 voltov za enosmerni tok;
7. finančni dogovor je kakršnakoli pogodba o posojilu, lizingu ali najemu ali pogodba o prodaji na obroke ali dogovor o EEO ne glede na to, da pogoji iz te pogodbe ali dogovora ali dodatne pogodbe ali dogovora zagotavljajo, da se bo ali se bo lahko lastništvo te opreme preneslo;
8. izločanje je ročna, mehanska, kemična ali metalurška obdelava, s katero se zagotovi, da so nevarne snovi, zmesi in sestavni deli, vsebovani v prepoznavnem toku, ali ki so prepoznavni del toka v postopku obdelave. Snov, zmes ali sestavni del je prepoznavni tok, če ga je mogoče spremljati in tako preveriti, ali je obdelava okoljsko varna;
9. izvajalec javne službe je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja določenih vrst komunalnih odpadkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja;
10. izvajalec obdelave OEEO (v nadaljnjem besedilu: izvajalec obdelave) je izvajalec obdelave iz predpisa, ki ureja odpadke, ki v skladu s to uredbo izvaja obdelavo OEEO;
11. izvajalec priprave za ponovno uporabo OEEO (v nadaljnjem besedilu: izvajalec priprave za ponovno uporabo) je izvajalec obdelave, ki izvaja pripravo OEEO za ponovno uporabo;
12. končni uporabnik je pravna ali fizična oseba, ki kot zadnji uporabnik EEO zavrže, mora zavreči ali želi zavreči kot OEEO;
13. končni uporabnik brez predhodnega dobavitelja je končni uporabnik, ki za izvajanje svoje

- dejavnosti, ki ni trgovina z EEO, EEO sam pridobi v drugi državi članici EU ali jo uvozi iz tretje države;
14. medicinski pripomoček je medicinski pripomoček ali dodatek v skladu z zakonom, ki ureja medicinske pripomočke;
 15. necestni premični stroji so delovni stroji z vgrajenim lastnim virom energije, ki morajo biti za obratovanje premični ali pa se morajo med obratovanjem neprekinjeno ali polprekinjeno gibati med nizom stalnih delovnih mest;
 16. OEEO je EEO, ki je odpadki v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, vključno z vsemi sestavnimi deli, podsestavi in potrošnim materialom, ki je del proizvoda, ko se ta zavrže;
 17. OEEO iz gospodinjstev je OEEO, ki prihaja iz gospodinjstev, in OEEO, ki prihaja iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja, in je zaradi svoje narave in količine podobna OEEO iz gospodinjstev. OEEO, ki nastane iz EEO, katere uporaba je verjetna v gospodinjstvu, se v vsakem primeru šteje za OEEO iz gospodinjstev, tudi če to EEO uporabljajo uporabniki, ki niso gospodinjstvo;
 18. premična zbiralnica nevarnih frakcij je premična zbiralnica nevarnih frakcij iz predpisa, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki;
 19. proizvajalec je fizična ali pravna oseba, ki ima ne glede na uporabljeno prodajno tehniko, vključno s komunikacijo na daljavo v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo potrošnikov:
 - a. sedež v RS in proizvaja EEO pod svojim imenom ali blagovno znamko ali je EEO zasnoval ali izdelal in jo nato trži pod svojim imenom ali blagovno znamko na ozemlju RS,
 - b. sedež v RS in na ozemlju RS pod svojim imenom ali blagovno znamko preprodaja EEO, ki so jo proizvedli drugi dobavitelji. Preprodajalec ne šteje za proizvajalca, če je na EEO vidna blagovna znamka proizvajalca, kot je določena v prejšnji točki,
 - c. sedež v RS in v okviru dejavnosti daje na trg v RS EEO iz tretje države ali druge države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica EU) ali
 - d. sedež v drugi državi članici EU ali tretji državi in prodaja EEO prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno gospodinjstvom ali drugim uporabnikom v RS.
 20. selektivna obdelava je obdelava ločeno zbrane OEEO, s katero se v skladu z zahtevami iz te uredbe iz OEEO izločijo nevarne snovi ter sestavni deli in materiali, ki vsebujejo nevarne snovi;
 21. staro breme je OEEO, ki je nastala iz EEO, dane na trg pred 13. avgustom 2005;
 22. velika nepremična naprava je obsežen skupek različnih vrst aparatov oziroma drugih naprav, ki:
 - a. jih sestavijo, namestijo in odstranijo strokovnjaki,
 - b. se stalno uporabljajo kot del zgradbe ali strukture na vnaprej določenem in temu namenjenem mestu in
 - c. jih lahko nadomesti samo enaka, posebej zasnovana oprema;
 23. veliko nepremično industrijsko orodje je večji sklop strojev, opreme oziroma komponent, ki skupaj služijo določeni uporabi, ki jih na določenem mestu trajno namestijo ali odstranijo strokovnjaki ter jih strokovnjaki uporabljajo in vzdržujejo v obratu industrijske proizvodnje ali obratu za raziskave in razvoj;
 24. zbiralec OEEO (v nadaljnjem besedilu: zbiralec) je zbiralec iz predpisa, ki ureja odpadke, ki v skladu s to uredbo zbira OEEO;
 25. zbiralnica OEEO (v nadaljnjem besedilu: zbiralnica) je objekt ali prostor v objektu za zbiranje OEEO, ki jo upravlja zbiralec v imenu proizvajalca in za njegov račun;
 26. zelo majhna EEO je EEO, pri kateri nobena zunanja dimenzija ne presega 25 cm, pri čemer se upoštevajo le dimenzije opreme brez dodatkov, ki jih je mogoče odstraniti.
 27. zbiranje, ločeno zbiranje, preprečevanje, ponovna uporaba, obdelava, predelava, priprava za ponovno uporabo, recikliranje in odstranjevanje imajo enak pomen kakor v predpisu, ki ureja odpadke.

(2) Za proizvajalca se ne šteje oseba, ki zagotavlja financiranje po kakršnemkoli finančnem dogovoru ali v skladu z njim, razen če deluje hkrati tudi kot proizvajalec iz 19. točke prejšnjega odstavka.

II. NAČRTOVANJE IN OZNAČEVANJE EEO TER ZAGOTAVLJANJE INFORMACIJ O EEO

4. člen (načrtovanje proizvodov)

(1) Proizvajalec zaradi preprečevanja nastajanja odpadkov v sodelovanju z izvajalci recikliranja OEEO načrtuje in proizvaja takšno EEO, da je omogočena njena ponovna uporaba ter razstavljanje in predelava OEEO, njenih sestavnih delov in materialov.

(2) Pri načrtovanju in zasnovi EEO je treba upoštevati zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo, ki omogočajo ponovno uporabo in obdelavo OEEO, iz zakona, ki ureja energetiko.

(3) Proizvajalec si mora prizadevati, da oblikovna zasnova ali konstrukcijske lastnosti EEO ali postopki v proizvodnji EEO ne preprečujejo ponovne uporabe OEEO, razen če taka oblikovna zasnova, konstrukcijske lastnosti ali postopki pomenijo bistveno prednost, zlasti glede varstva okolja ali varnosti proizvodov.

5. člen (označevanje proizvodov)

(1) Za lažje ločeno zbiranje OEEO in zmanjšanje njenega odstranjevanja kot mešanega komunalnega odpadka mora proizvajalec zagotoviti, da je EEO, ki jo da na trg, označena v skladu s standardom SIST EN 50419 z znakom iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Proizvajalec mora zagotoviti, da je na EEO, ki je dana na trg, razvidna tudi oznaka, da je bila dana na trg po 13. avgustu 2005, v skladu s standardom SIST EN 50419.

(3) Znak iz prvega odstavka tega člena in oznaka iz prejšnjega odstavka morata biti na EEO natisnjena vidno, čitljivo in neizbrisljivo.

(4) Če znaka iz prvega odstavka tega člena zaradi velikosti EEO ali njene posebne uporabe ni mogoče natisniti na EEO, ga je treba natisniti na njeno embalažo, na navodila za uporabo ali na listino o garanciji za to EEO.

6. člen (informacije za pripravo za ponovno uporabo in obdelavo)

(1) Proizvajalec mora za lažjo pripravo OEEO za ponovno uporabo in pravilno ter okoljsko učinkovito obdelavo OEEO zagotoviti, da so za vsako vrsto nove EEO, prvič dane na trg, v enem letu po tem, ko je bila dana na trg, brezplačno na voljo informacije o pripravi OEEO za ponovno uporabo in obdelavi OEEO.

(2) V informacijah iz prejšnjega odstavka morajo biti v obsegu, ki je potreben za pripravo OEEO za ponovno uporabo in obdelavo OEEO v skladu z zahtevami iz te uredbe, navedeni podatki o sestavnih delih in materialih EEO ter o mestih nahajanja nevarnih snovi in zmesi v njej.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena morajo biti na voljo izvajalcem obdelave v obliki pisnih navodil ali na zgoščenki, preko spletne storitve ali z drugimi elektronskimi sredstvi.

7. člen
(navedba stroškov ravnanja z OEEO)

Proizvajalec lahko v ceni EEO, ki jo da na trg, posebej navede ali prikaže stroške zbiranja in obdelave OEEO, ki nastajajo zaradi zahtev iz te uredbe.

III. OKOLJSKI CILJI PRI ZBIRANJU IN OBDELAVI OEEO

8. člen
(stopnja zbiranja OEEO)

(1) Z zbiranjem OEEO je treba v posameznem koledarskem letu zbrati najmanj količino OEEO, ki znaša:

1. leta 2015 4 kg OEEO iz gospodinjstev na prebivalca na leto; v primeru, da je bilo v letih 2012, 2013 in 2014 v povprečju na leto zbranih več kot 4 kg, je treba leta 2015 zbrati najmanj enako količino OEEO,
2. od leta 2016 najmanj 41 % povprečne mase EEO, ki je bila letno dana na trg v RS v zadnjih treh letih in
3. od leta 2021 najmanj 65 % povprečne mase EEO, ki je bila letno dana na trg v RS v zadnjih treh letih, ali 85 % povprečne mase OEEO, nastale letno na območju RS.

(2) Povprečna masa EEO, ki je bila letno dana na trg v RS v zadnjih treh letih, se določi na podlagi podatkov o masi EEO, ki so jo v posameznem koledarskem letu dali na trg v RS vsi proizvajalci, pridobljenih v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja OEEO.

9. člen
(cilji predelave OEEO)

(1) Do 31. decembra 2017 je treba pri obdelavi ločeno zbrane OEEO zagotoviti tak obseg in način predelave, da se:

1. predela 85 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 80 % OEEO, ki se uvršča v razred 1 ali 10 iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe,
2. predela 80 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 70 % OEEO, ki se uvršča v razred 3 ali 4 iz priloge 3 te uredbe,
3. predela 75 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 55 % OEEO, ki se uvršča v razrede 2, 5, 6, 7, 8 ali 9 iz priloge 3 te uredbe,
4. reciklira 80% plinskih sijalk.

(2) Od 1. januarja 2018 je treba pri obdelavi ločeno zbrane OEEO zagotoviti tak obseg in način predelave, da se:

1. predela 85 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 80 % OEEO, ki se uvršča v razred 1 ali 4 iz priloge 1 te uredbe,
2. predela 80 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 70 % OEEO, ki se uvršča v razred 2 iz priloge 1 te uredbe,
3. predela 75 % in pripravi za ponovno uporabo ter reciklira 55 % OEEO, ki se uvršča v razred 5 ali 6 iz priloge 1 te uredbe,
4. reciklira 80 % OEEO, ki se uvršča v razred 3 iz priloge 1.

(3) Doseganje ciljev iz prvega in drugega odstavka tega člena se izračuna kot kvocient med maso OEEO, ki vstopa v predelavo ali recikliranje po opravljeni selektivni obdelavi ali v pripravo

za ponovno uporabo, in maso vse ločeno zbrane OEEO, za vsak razred iz prvega in drugega odstavka tega člena posebej, izraženo v odstotkih. Pri izračunu iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo predhodne aktivnosti, vključno z razvrščanjem in skladiščenjem pred predelavo.

IV. PRAVILA RAVNANJA Z OEEO

10. člen (prepuščanje in oddaja OEEO)

(1) Končni uporabnik, ki je posameznik, prepušča OEEO iz gospodinjstev:

1. izvajalcu javne službe:
 - a) v zbirnem centru,
 - b) v premični zbiralnici nevarnih frakcij, če gre za zelo majhno OEEO iz gospodinjstev, ali
2. zbiralcu v zbiralnici.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko končni uporabnik, ki je posameznik, vrne OEEO iz gospodinjstev distributerju na njegovem prodajnem ali prevzemnem mestu.

(3) Končni uporabnik, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, oddaja OEEO iz gospodinjstev zbiralcu.

(4) Končni uporabnik odda OEEO, ki ni OEEO iz gospodinjstev, zbiralcu.

(5) Končni uporabnik mora OEEO, preden jo prepusti ali odda, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki, ne poškoduje ali onesnaži z nevarnimi ali drugimi snovmi in njena ponovna uporaba ali predelava ni onemogočena ali izvedljiva le ob nesorazmerno visokih stroških.

(6) Če OEEO vsebuje snovi ali materiale, ki jih je treba, preden se razstavi, odstraniti iz nje v skladu s predpisi, ki urejajo odstranjevanje teh snovi ali materialov, mora končni uporabnik zagotoviti, da je OEEO ob prepustitvi ali oddaji v takem stanju, da je odstranitev teh snovi ali materialov mogoče izvesti na predpisan način.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena končni uporabnik prepusti OEEO iz gospodinjstev, ki je tako poškodovana, da zaradi nevarnih snovi v njej ogroža okolje in zdravje ljudi, je brez pomembnih sestavnih delov ali onesnažena z drugimi odpadki, samo izvajalcu javne službe v zbirnem centru.

11. člen (prevzem OEEO iz gospodinjstev pri distributerju)

(1) Distributer mora prevzeti OEEO iz gospodinjstev od končnega uporabnika, kateremu dobavi EEO iz gospodinjstev, če jo ta želi oddati in gre za OEEO, ki je po namenu uporabe in razvrstitvi v razred EEO enaka dobavljeni EEO, število kosov OEEO pa je enako številu kosov dobavljene EEO.

(2) Distributer mora prevzeti OEEO iz prejšnjega odstavka brezplačno, prevzem pa lahko zavrne samo, če je OEEO razstavljena ali tako poškodovana, da je ni mogoče prenašati ali prevažati enako kakor novo EEO ali ogroža zdravje zaposlene osebe pri distributerju.

(3) Distributer mora v prodajalni, v kateri je najmanj 400m² prodajne površine namenjene prodaji EEO, ali v njeni neposredni bližini zagotoviti brezplačno prevzemanje zelo majhne OEEO iz

gospodinjstev, brez obveznosti nakupa EEO, enake po namenu uporabe in razvrstitvi v razrede EEO.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora distributer, ki zagotavlja na trgu dostopnost plinskih sijalk, od končnega uporabnika brezplačno prevzeti odpadne plinske sijalke brez obveznosti nakupa novih plinskih sijalk.

(5) Distributer, ki zagotavlja dostopnost EEO iz gospodinjstev na trgu s prodajo na daljavo, mora o svoji obveznosti iz prvega odstavka tega člena in načinu prevzemanja OEEO končne uporabnike obveščati na svoji spletni strani ali v svojih prodajnih katalogih.

(6) Distributer mora OEEO prepustiti zbiralcu v 30 dneh po prevzemu, pri čemer za vrnjeno OEEO ne sme zahtevati plačila zaradi stroškov ravnanja z vrnjeno OEEO ali zaradi morebitne vrednosti sestavnih delov, materialov ali snovi v OEEO.

12. člen

(prevzemno mesto pri distributerju)

(1) Če distributer ob dobavi EEO ne prevzema OEEO iz gospodinjstev neposredno pri končnih uporabnikih, mora zagotoviti, da imajo končni uporabniki ob nakupu EEO možnost oddaje OEEO na prodajnem ali prevzemnem mestu, ki od prodajnega mesta ni oddaljeno več kakor 5 km zračne razdalje.

(2) Prevzemno mesto iz prejšnjega odstavka mora biti pokrit prostor, v katerem je eden ali več zabojnikov za OEEO s tako prostornino, da se OEEO ne kopiči ob njih, prostor pa mora biti urejen tako, da je zagotovljen njen nemoten prevzem.

(3) Distributer lahko zagotovi prevzemno mesto iz prvega odstavka tega člena v zbiralnici, če se tako dogovori z zbiralcem, ki jo upravlja.

13. člen

(prevzem OEEO iz gospodinjstev pri izvajalcu javne službe)

(1) Izvajalec javne službe mora od končnega uporabnika, ki je posameznik, prevzeti OEEO iz gospodinjstev, če jo ta želi prepustiti. Izvajalec javne službe mora OEEO iz prejšnjega stavka prevzeti brezplačno.

(2) Izvajalec javne službe mora OEEO iz prejšnjega odstavka v zbirnem centru prevzemati ločeno po zbirnopredelovalnih skupinah iz priloge 4, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Izvajalec javne službe mora zelo majhno OEEO iz gospodinjstev od končnih uporabnikov iz prvega odstavka tega člena prevzeti tudi v premični zbiralnici nevarnih frakcij.

(4) Izvajalec javne službe mora v zbirnem centru izvajalcu priprave za ponovno uporabo omogočiti, da iz prevzete OEEO izloči OEEO, primerno za pripravo za ponovno uporabo, in mu jo oddati.

(5) Izvajalec javne službe mora s prevzeto OEEO ravnati tako, da se ne meša z drugimi odpadki, ne poškoduje ali onesnaži z nevarnimi ali drugimi snovmi in njena ponovna uporaba ali predelava ni onemogočena ali izvedljiva le ob nesorazmerno visokih stroških.

(6) Izvajalec javne službe mora vso zbrano OEEO, razen oddane OEEO iz četrtega odstavka

tega člena, oddati zbiralcu, pri čemer od njega ne sme zahtevati plačila stroškov prevzemanja OEEO od končnih uporabnikov ali stroškov predhodnega skladiščenja OEEO ali plačila zaradi morebitne vrednosti sestavnih delov, materialov ali snovi v OEEO.

(7) Izvajalec javne službe mora v evidenci o zbranih odpadkih, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, ločeno voditi podatke o OEEO, oddani v pripravo za ponovno uporabo v skladu s četrtem odstavkom tega člena, in jih redno pošiljati proizvajalcem iz 23. člena te uredbe in nosilcem skupnega načrta iz 28. člena te uredbe.

14. člen (prevzem OEEO pri zbiralcu)

(1) Zbiralec mora brezplačno prevzeti OEEO od končnega uporabnika, če jo ta želi oddati.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka zbiralec brezplačno prevzame OEEO, ki ni OEEO iz gospodinjstev in je staro breme, samo ob dobavi nove EEO, drugače pa le, če se končni uporabnik za brezplačni prevzem dogovori s proizvajalcem, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, ali z nosilcem skupnega načrta iz 27. člena te uredbe.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora zbiralec prevzeti OEEO, ki ni OEEO iz gospodinjstev, od končnega uporabnika brez predhodnega dobavitelja brezplačno le v primeru, če ima proizvajalec EEO, iz katere je nastala OEEO, ki jo končni uporabnik želi oddati, pooblaščenega zastopnika iz drugega ali tretjega odstavka 18. člena te uredbe.

15. člen (zahteve za zbiranje)

(1) Zbiranje OEEO mora potekati tako, da je zbrano OEEO mogoče v čim večjem obsegu oddati v pripravo za ponovno uporabo, kadar je to primerno, ali predelati.

(2) Zbrano OEEO je treba predhodno skladiščiti tako, da se ne meša z drugimi odpadki, se ne zmečka, zdrobi ali drugače uniči ali onesnaži z nevarnimi ali drugimi snovmi in tako, da je nepooblaščenim osebam onemogočeno ravnanje z OEEO.

(3) Zbiralnica mora izpolnjevati zahteve iz 1. točke priloge 5, ki je sestavni del te uredbe.

(4) V zbiralnici je treba izvajalcu priprave za ponovno uporabo omogočiti, da iz prevzete OEEO izloči OEEO, primerno za pripravo za ponovno uporabo, in mu jo oddati.

(5) Vso zbrano OEEO, razen oddane OEEO iz prejšnjega odstavka, je treba oddati izvajalcu obdelave iz načrta ravnanja z OEEO iz 23. člena te uredbe ali skupnega načrta za ravnanje z OEEO iz 28. člena te uredbe, da se izvede predelava OEEO v skladu z drugim odstavkom 16. člena te uredbe.

(6) V primeru pošiljanja OEEO v obdelavo v drugo državo članico EU ali tretjo državo, mora biti čezmejno pošiljanje OEEO izvedeno v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 190 z dne 12. 7. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) št. 660/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1013/2006 o pošiljkah odpadkov (UL L št. 189 z dne 27. 6. 2014, str. 135), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1013/2006/ES).

16. člen (zahteve za obdelavo)

(1) Vsa ločeno zbrana OEE0 mora biti predelana v skladu z zahtevami iz te uredbe, pri čemer ima priprava za ponovno uporabo prednost pred recikliranjem, recikliranje pa prednost pred drugimi načini predelave OEE0.

(2) Predelava OEE0, razen priprave OEE0 za ponovno uporabo, mora vključevati najmanj izločanje vseh tekočin in selektivno obdelavo v skladu z zahtevami, določenimi v prilogi 6, ki je sestavni del te uredbe.

(3) Za snovi, zmesi in sestavne dele iz OEE0, izločene s selektivno obdelavo, je treba zagotoviti recikliranje ali drugo predelavo v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(4) Za snovi, zmesi in sestavne dele iz OEE0, ki jih ni mogoče reciklirati ali drugače predelati, je treba zagotoviti odstranjevanje v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(5) Pri predelavi OEE0 morajo biti doseženi vsaj deleži priprave za ponovno uporabo, recikliranja in predelave, določeni kot cilji iz 9. člena te uredbe.

(6) Predelava OEE0 se mora izvajati v skladu s splošnimi zahtevami za obdelavo OEE0 iz standardov SIST EN 50625-1 in SIST EN 50574 in z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik.

(7) Pri predelavi OEE0 morajo biti izpolnjene zahteve iz priloge 5 te uredbe.

(8) Če se predelava OEE0 iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ali odstranjevanje snovi, zmesi in sestavnih delov iz četrtega odstavka tega člena zagotovi v drugi državi članici EU ali tretji državi, mora biti čezmejno pošiljanje izvedeno v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(9) OEE0, poslana v obdelavo v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena ali prejšnjim odstavkom, se upošteva pri izračunavanju doseganja ciljev iz 9. člena te uredbe le, če proizvajalec iz 23. člena te uredbe oziroma nosilec skupnega načrta iz 28. člena te uredbe lahko dokaže, da se je obdelava izvedla na način in pod pogoji, ki so enakovredni zahtevam iz te uredbe.

V. OBVEZNOSTI PROIZVAJALCA

17. člen (obveznost proizvajalca)

(1) Proizvajalec, razen proizvajalca iz 19.d točke 3. člena te uredbe, se mora vpisati v evidenco proizvajalcev iz 44. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec mora na svoje stroške zagotavljati zbiranje OEE0 in obdelavo vse zbrane OEE0 v skladu s to uredbo.

(3) Obveznost proizvajalca iz prejšnjega odstavka se nanaša tudi na stara bremena, razen če gre za OEE0, ki ni OEE0 iz gospodinjstev, in ob nastanku ni nadomeščena z novo enakovredno EEO.

(4) Proizvajalec mora zbiranje in obdelavo iz drugega odstavka tega člena zagotoviti za delež zbrane OEE0, ki je enak njegovemu deležu EEO, izraženem v odstotkih, v skupni količini EEO, ki je bila v RS dana na trg v posameznem koledarskem letu, izraženi v odstotkih, in se določi na podlagi 34. člena te uredbe.

(5) Proizvajalec lahko obveznost iz drugega odstavka tega člena izpolnjuje samostojno ali skupaj z drugimi proizvajalci na način iz 25. člena te uredbe.

18. člen
(pooblaščen zastopnik)

(1) Proizvajalec s sedežem v RS, ki prodaja EEO prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno gospodinjstvom in drugim uporabnikom v drugi državi članici EU, v kateri nima sedeža, mora imeti dokazilo o tem, da je v tej državi članici EU vpisan v evidenco proizvajalcev ali da ima v tej državi članici EU pooblaščenega zastopnika, ki ga je pisno pooblastil za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z OEEO v tej državi članici EU. Proizvajalec mora pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled v dokazilo iz prejšnjega stavka.

(2) Pravna ali fizična oseba s sedežem v drugi državi članici EU, ki izvaja na ozemlju RS eno od dejavnosti iz 19. točke 3. člena te uredbe, lahko za svojega pooblaščenega zastopnika določi pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika s sedežem v RS, tako da ga s pogodbo pooblasti za izpolnjevanje njegove obveznosti proizvajalca v skladu s to uredbo.

(3) Proizvajalec iz 19.d točke 3. člena te uredbe, ki ima sedež v tretji državi, mora imeti pooblaščenega zastopnika, ki ga je s pogodbo pooblastil za izpolnjevanje obveznosti proizvajalca v skladu s to uredbo. Pooblaščen zastopnik iz prejšnjega stavka mora biti pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v RS.

(4) Pooblaščen zastopnik iz drugega in tretjega odstavka tega člena se mora vpisati v evidenco proizvajalcev iz 44. člena te uredbe.

(5) Pooblaščen zastopnik iz drugega in tretjega odstavka tega člena mora izpolnjevati obveznosti proizvajalca na način iz 25. člena te uredbe.

19. člen
(zagotavljanje zbiranja OEEO)

Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora vzpostaviti zbiranje OEEO na celotnem območju RS in tako, da zagotavlja:

1. mrežo zbiralnic, ki od prevzemnih mest distributerjev, katerim dobavlja EEO, niso oddaljene več kot 30 km zračne razdalje,
2. zbiranje OEEO od distributerjev, izvajalcev javne službe in končnih uporabnikov redno in tako pogosto, da se OEEO pri njih ne kopiči, ter
3. oddajo zbrane OEEO v obdelavo v skladu s to uredbo in načrtom ravnanja z OEEO iz 23. člena te uredbe.

20. člen
(zbiranje OEEO od izvajalcev javne službe)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora zagotavljati zbiranje OEEO od vseh izvajalcev javne službe, pri čemer morajo vsi proizvajalci skupaj zagotoviti, da se pri vsakem izvajalcu javne službe v posameznem koledarskem letu prevzame vsa OEEO, ki jo ta zbere v tem koledarskem letu v skladu s 13. členom te uredbe.

(2) Proizvajalec iz prejšnjega odstavka mora zagotoviti prevzem OEEO od vsakega izvajalca javne službe v roku največ sedem dni od poziva za prevzem in za minimalno količino 500 kg, da se OEEO pri izvajalcih javne službe ne kopiči.

(3) Proizvajalec mora vrniti izvajalcu javne službe naslednje stroške ravnanja z OEEO:

1. stroške predhodnega skladiščenja OEEO v zbirnem centru izvajalca javne službe za obdobje, ki presega sedem dni od poziva za prevzem,
2. stroške nakladanja in tehtanja OEEO ter podobnih opravil v zbirnem centru izvajalca javne službe pri oddaji OEEO zbiralcu,
3. druge stroške, o katerih se v zvezi z oddajo in prevzemom OEEO dogovorita z izvajalcem javne službe.

21. člen

(zagotavljanje obdelave OEEO)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora zagotoviti:

1. predelavo OEEO in recikliranje ter predelavo snovi, zmesi in sestavnih delov iz OEEO in odstranjevanje preostankov po predelavi, ki jih ni mogoče predelati, v skladu z zahtevami iz te uredbe in
2. doseganje ciljev predelave iz 9. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec iz prejšnjega odstavka mora voditi evidenco o zbrani in v obdelavo oddani ter obdelani OEEO, ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ali pristojnemu inšpektorju pa na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

22. člen

(obveščanje javnosti, uporabnikov EEO in distributerjev o ravnanju z OEEO)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora z oglaševalskimi akcijami ali na drug primeren način najmanj štirikrat letno obveščati javnost o namenu in ciljih zbiranja OEEO, zlasti OEEO iz gospodinjskih odpadkov, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega prepuščanja in oddajanja ter o prednostih priprave za ponovno uporabo OEEO in njenega recikliranja. Obveščanje iz prejšnjega stavka mora zajeti javnost v vseh statističnih regijah.

(2) Obveščanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj informacije o:

1. tem, da OEEO ne sodi med mešane komunalne odpadke in jo je treba ločeno zbirati in prepuščati ali oddajati distributerju, izvajalcu javne službe ali v zbiralnicah,
2. vlogi končnega uporabnika in pomenu njegovega ravnanja za ponovno uporabo EEO in recikliranje ter predelavo OEEO,
3. možnostih priprave za ponovno uporabo in recikliranje ter drugih postopkih predelave OEEO,
4. prednostih priprave za ponovno uporabo in recikliranja OEEO pred drugimi oblikami njene predelave ali odstranjevanja,
5. možnih škodljivih vplivih na okolje in človekovo zdravje zaradi nevarnih snovi, ki jih vsebuje OEEO, in
6. pomenu znaka iz 5. člena te uredbe.

(3) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena mora uporabnike EEO v gospodinjstvih na prodajnem mestu in na krajevno običajen način obveščati o zbiralnicah in njihovih lokacijah ter pogojih prepuščanja in oddajanja OEEO.

(4) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena, ki prodaja EEO na daljavo, mora obveščanje iz prejšnjega odstavka zagotavljati z objavo na svojih spletnih straneh ali v prodajnih katalogih ali na drugačen, prodaji primeren način.

(5) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena mora o načinu prevzemanja OEEO od končnih uporabnikov obveščati in seznanjati tudi distributerje. Za obvestilo iz prejšnjega stavka se šteje tudi informacija o načinu prevzemanja OEEO v dokumentaciji, ki spremlja pošiljko EEO od proizvajalca do distributerja.

23. člen (načrt ravnanja z OEEO)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora imeti načrt ravnanja z OEEO (v nadaljnjem besedilu: načrt), v katerem opredeli svoje obveznosti in določi način njihovega izvajanja v skladu s to uredbo.

(2) Načrt mora vsebovati zlasti podatke o:

1. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu proizvajalca,
2. razredih in podrazredih EEO, za katero zagotavlja zbiranje in obdelavo OEEO,
3. načinu in obsegu zbiranja OEEO od distributerjev, izvajalcev javne službe in končnih uporabnikov,
4. predvideni količini letno zbrane OEEO, izraženi v kg,
5. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu zbiralca, ki zbira OEEO v okviru načrta,
6. zbiralnicah in njihovi zmogljivosti, opremljenosti ter lokaciji,
7. načinu obdelave zbrane OEEO v povezavi z doseganjem ciljev iz 9. člena te uredbe,
8. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu izvajalca ali izvajalcev obdelave, ki obdelujejo OEEO v okviru načrta,
9. napravi ali napravah za obdelavo OEEO, njihovi lokaciji in zmogljivosti ter načinu in obsegu selektivne obdelave,
10. razredih ali podrazredih EEO, za katero se v okviru načrta zagotavlja obdelava OEEO v drugi državi članici EU ali tretji državi, in izvajalcih te obdelave,
11. nadaljnjih postopkih predelave in odstranjevanja snovi, zmesi in sestavnih delov iz OEEO po izvedeni selektivni obdelavi in njihovih izvajalcih in
12. načinu in obsegu obveščanja javnosti, končnih uporabnikov in distributerjev v skladu s prejšnjim členom.

24. člen (vpis načrta v evidenco)

(1) Načrt mora biti vpisan v evidenco načrtov ravnanja z OEEO iz 30. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec mora vlogi za vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka poleg načrta priložiti:

1. pogodbe z zbiralcem ali zbiralci iz 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena, če ni sam zbiralec,
2. pogodbe z izvajalcem ali izvajalci obdelave iz 8. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
3. pogodbe z izvajalci obdelave iz 10. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
4. pogodbe z izvajalci predelave in odstranjevanja iz 11. točke drugega odstavka prejšnjega člena in
5. predlog višine finančnega jamstva iz 36. člena te uredbe skupaj s prikazom izračuna te višine na podlagi ocene letnih stroškov izvedbe načrta.

(3) Ministrstvo potrdi načrt in ga vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da:

1. je proizvajalec vpisan v evidenco proizvajalcev EEO v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja OEEO,
2. je načrt izdelan v skladu s to uredbo in zagotavlja ravnanje z OEEO v skladu z zahtevami iz te uredbe,
3. so osebe, ki bodo zbirale OEEO, vpisane v evidenco zbiralcev iz prvega odstavka 40. člena te uredbe,

4. imajo izvajalci obdelave iz 8. in 11. točke drugega odstavka prejšnjega člena okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 42. člena te uredbe in
5. predlagana višina finančnega jamstva znaša trikratnik letnih stroškov izvedbe načrta.

25. člen

(skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev)

(1) Proizvajalec lahko obveznost iz drugega odstavka 17. člena te uredbe izpolnjuje skupaj z drugimi proizvajalci, tako da pristopijo k izvajanju skupnega načrta ravnanja z OEEO (v nadaljnjem besedilu: skupni načrt), s katerim nosilec skupnega načrta iz 26. člena te uredbe v njihovem imenu zagotavlja izpolnjevanje njihove obveznosti iz drugega odstavka 17. člena te uredbe.

(2) Proizvajalec pristopi k izvajanju skupnega načrta tako, da z nosilcem skupnega načrta ravnanja z OEEO (v nadaljnjem besedilu: nosilec skupnega načrta) sklene pogodbo, s katero ga pooblasti za izpolnjevanje njegove obveznosti iz prejšnjega odstavka v okviru skupnega načrta in določi obseg izvajanja obveznosti v okviru skupnega načrta v njegovem imenu.

(3) Proizvajalec iz prvega odstavka tega člena je lahko hkrati vključen le v en skupni načrt.

(4) Proizvajalec lahko spremeni način izpolnjevanja obveznosti iz petega odstavka 17. člena te uredbe samo za celotno koledarsko leto, enako velja tudi za prestop proizvajalca iz enega skupnega načrta v drugega.

26. člen

(nosilec skupnega načrta)

Nosilec skupnega načrta, ki ga proizvajalci pooblastijo za izvajanje obveznosti iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik,
2. izvaja obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe kot nepridobitno dejavnost in
3. zagotavlja finančno jamstvo za izpolnjevanje predpisanih obveznosti.

27. člen

(obveznosti nosilca skupnega načrta)

(1) Nosilec skupnega načrta mora v imenu proizvajalcev iz prvega odstavka 25. člena te uredbe zagotavljati:

1. zbiranje OEEO na način iz 19. in 20. člena te uredbe,
2. obdelavo zbrane OEEO na način iz prvega odstavka 21. člena te uredbe in
3. obveščanje javnosti, končnih uporabnikov in distributerjev o ravnanju z OEEO na način iz 22. člena te uredbe.

(2) Nosilec skupnega načrta mora zagotoviti zbiranje in obdelavo za delež nastale in zbrane OEEO, izražen v odstotkih, ki je enak vsoti deležev EEO proizvajalcev iz prejšnjega odstavka v količini EEO, ki je bila v RS dana na trg, izraženi v odstotkih, in se določi na podlagi 34. člena te uredbe.

(3) Nosilec skupnega načrta mora zagotavljati tudi, da:

1. proizvajalci pristopajo k skupnemu načrtu pod enakimi pogoji,
2. se stroški izvajanja skupnega načrta obračunavajo posameznemu proizvajalcu glede na njegov delež EEO v količini EEO, ki je bila v RS dana na trg, in glede na razred EEO, ki ga daje na trg,

3. se kot osnova za zaračunavanje stroškov izvajanja skupnega načrta upoštevajo dejanski stroški izpolnjevanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena in
4. se morebitni dobiček, pridobljen iz izvajanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena, usmerja v rezervacije za izpolnjevanje teh obveznosti ali uporablja za znižanje stroškov izvajanja skupnega načrta, ki se zaračunavajo posameznim proizvajalcem, vključenim v skupni načrt.

(4) Nosilec skupnega načrta mora voditi seznam proizvajalcev iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

(5) Nosilec skupnega načrta iz prejšnjega odstavka mora voditi evidenco o zbrani in v obdelavo oddani ter obdelani OEEO, ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju pa na zahtevo omogočiti vpogled vanjo.

28. člen (skupni načrt)

(1) Nosilec skupnega načrta mora imeti skupni načrt, v katerem so opredeljene obveznosti iz prejšnjega člena in določen način njihovega izvajanja v skladu s to uredbo.

(2) Skupni načrt mora vsebovati zlasti podatke o:

1. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu nosilca skupnega načrta,
2. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu proizvajalcev iz drugega odstavka 25. člena te uredbe in skupnem deležu EEO, ki jo ti proizvajalci dajejo na trg, v količini EEO, dane na trg v RS,
3. razredih in podrazredih EEO, za katero se v okviru skupnega načrta zagotavlja zbiranje in obdelava OEEO,
4. načinu in obsegu zbiranja OEEO od distributerjev, izvajalcev javne službe in končnih uporabnikov,
5. predvideni količini letno zbrane OEEO, izraženi v kg,
6. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu zbiralca, ki zbira OEEO v okviru skupnega načrta,
7. zbiralnicah in njihovi zmogljivosti, opremljenosti ter lokaciji,
8. načinu obdelave zbrane OEEO v povezavi z doseganjem ciljev iz 9. člena te uredbe,
9. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu izvajalca ali izvajalcev obdelave,
10. napravi ali napravah za obdelavo OEEO, njihovi lokaciji in zmogljivosti ter načinu in obsegu selektivne obdelave,
11. razredih ali podrazredih EEO, za katero se v okviru skupnega načrta zagotavlja obdelava OEEO v drugi državi članici EU ali tretji državi, in izvajalcih obdelave,
12. nadaljnjih postopkih predelave in odstranjevanja snovi, zmesi in sestavnih delov iz OEEO po izvedeni selektivni obdelavi in njihovih izvajalcih,
13. načinu in obsegu obveščanja javnosti, končnih uporabnikov in distributerjev v skladu s prejšnjim členom in
14. osnovah za določanje tarife, v skladu s katero nosilec skupnega načrta obračunava stroške izvajanja skupnega načrta posameznemu proizvajalcu, ki je vključen v skupni načrt.

29. člen (vpis skupnega načrta v evidenco)

(1) Skupni načrt mora biti vpisan v evidenco načrtov ravnanja z OEEO iz 30. člena te uredbe.

(2) Nosilec skupnega načrta mora k vlogi za vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka poleg skupnega načrta priložiti:

1. pogodbe s proizvajalci iz drugega odstavka 25. člena te uredbe,
2. pogodbe z zbiralcem ali zbiralci iz 6. točke drugega odstavka prejšnjega člena,

3. pogodbe z izvajalcem ali izvajalci obdelave iz 9. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
4. pogodbe z izvajalci obdelave iz 11. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
5. pogodbe z izvajalci postopkov predelave in odstranjevanja iz 12. točke drugega odstavka prejšnjega člena,
6. predlog višine finančnega jamstva iz 36. člena te uredbe skupaj s prikazom izračuna te višine na podlagi ocene letnih stroškov izvedbe skupnega načrta in
7. statut, družbeno pogodbo ali akt o ustanovitvi nosilca skupnega načrta.

(3) Ministrstvo potrdi skupni načrt in ga vpiše v evidenco iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da:

1. so proizvajalci, ki so pristopili k skupnemu načrtu, vpisani v evidenco proizvajalcev EEO v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja OEEO,
2. je skupni načrt izdelan v skladu s to uredbo in zagotavlja ravnanje z OEEO v skladu z zahtevami iz te uredbe,
3. so osebe, ki bodo zbirale OEEO, vpisane v evidenco zbiralcev iz prvega odstavka 40. člena te uredbe,
4. imajo izvajalci obdelave iz 9. točke drugega odstavka prejšnjega člena okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka 42. člena te uredbe,
5. je iz statuta, družbene pogodbe ali akta o ustanovitvi nosilca skupnega načrta razvidno, da izvaja obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe kot nepridobitno dejavnost, in
6. predlagana višina finančnega jamstva znaša trikratnik letnih stroškov izvedbe skupnega načrta.

30. člen

(evidenca načrtov ravnanja z OEEO)

(1) Ministrstvo v okviru registra varstva okolja, ki ga vodi v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, vodi in vzdržuje evidenco načrtov ravnanja z OEEO, ki vsebuje o posameznem načrtu oziroma skupnem načrtu naslednje podatke:

1. zaporedno številko načrta oziroma skupnega načrta,
2. datum vpisa načrta oziroma skupnega načrta v evidenco,
3. firmo in sedež oziroma ime in naslov proizvajalca, če gre za načrt, ali firmo in sedež oziroma ime in naslov nosilca skupnega načrta, če gre za skupni načrt,
4. firmo in sedež oziroma ime in naslov proizvajalcev, ki so vključeni v skupni načrt, če gre za skupni načrt,
5. firmo in sedež oziroma ime in naslov zbiralcev, ki zbirajo OEEO v okviru načrta ali skupnega načrta, in
6. firmo in sedež oziroma ime in naslov izvajalcev obdelave, ki obdelujejo OEEO v okviru načrta ali skupnega načrta.

(2) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka so javni in, razen podatkov iz 4. točke prejšnjega odstavka, objavljeni na spletnih straneh ministrstva.

(3) Na spletnih straneh ministrstva se za vsak načrt in skupni načrt objavijo tudi naslovi in lokacije zbiralnic in naprav za obdelavo OEEO.

31. člen

(sprememba načrta ali skupnega načrta)

(1) Proizvajalec oziroma nosilec skupnega načrta mora vsako večjo nameravano spremembo načrta oziroma skupnega načrta ali spremembo firme ali sedeža oziroma imena ali naslova pisno sporočiti ministrstvu, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka se šteje sprememba, ki vpliva na izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev v skladu s to uredbo, zlasti sprememba glede zbiralcev ali izvajalcev obdelave, ki so vključeni v izvajanje načrta ali skupnega načrta. Izstop proizvajalca iz skupnega načrta ali pristop novega proizvajalca k skupnemu načrtu se šteje za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če se sprememba iz prejšnjega odstavka nanaša na pristop ali izstop proizvajalca iz skupnega načrta ali gre za spremembo firme ali sedeža oziroma imena ali naslova, lahko nosilec skupnega načrta začne izvajati spremenjeni skupni načrt takoj po sporočilu iz prvega odstavka tega člena, ministrstvo pa o spremembi odloči v 60 dneh in jo vpiše v evidenco iz prvega odstavka 30. člena te uredbe.

(4) Če se sprememba iz drugega odstavka tega člena nanaša na izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev v skladu s to uredbo, zlasti če gre za spremembo glede zbiralcev ali izvajalcev obdelave, lahko proizvajalec oziroma nosilec skupnega načrta začne izvajati spremenjeni načrt ali skupni načrt na podlagi odločbe, s katero ministrstvo v 60 dneh od prejema sporočila iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da je s spremembo načrta oziroma skupnega načrta zagotovljeno ravnanje z OEEO v skladu z zahtevami iz te uredbe, in jo vpiše v evidenco iz prvega odstavka 30. člena te uredbe.

(5) Če ministrstvo ugotovi, da sprememba načrta oziroma skupnega načrta ni v skladu s to uredbo in z njo ni zagotovljeno ravnanje z OEEO v skladu z zahtevami iz te uredbe, proizvajalca oziroma nosilca skupnega načrta v roku iz tretjega odstavka tega člena o tem pisno obvesti in ga pozove, naj odpravi ugotovljene neskladnosti ter informacijo o tem pošlje ministrstvu.

(6) Če proizvajalec oziroma nosilec skupnega načrta v določenem roku informacije iz prejšnjega odstavka ministrstvu ne pošlje, se šteje, da neskladnosti ni odpravil, načrt oziroma skupni načrt pa se izbriše iz evidence načrtov ravnanja z OEEO.

32. člen

(izbris načrta ali skupnega načrta iz evidence)

(1) Ministrstvo odloči o izbrisu in izbriše načrt iz evidence načrtov ravnanja z OEEO, če ugotovi, da proizvajalec:

1. ne zagotavlja zbiranja ali obdelave OEEO v skladu z načrtom,
2. ne zagotavlja doseganja ciljev iz 9. člena te uredbe,
3. ne ravna v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena,
4. ne zagotovi finančnega jamstva iz 36. člena te uredbe,
5. ne pošlje poročila o ravnanju z OEEO iz prvega odstavka 33. člena te uredbe ali
6. predlaga izbris ali preneha obstajati.

(2) Ministrstvo odloči o izbrisu in izbriše skupni načrt iz evidence načrtov ravnanja z OEEO, če ugotovi, da nosilec skupnega načrta:

1. ne zagotavlja zbiranja ali obdelave OEEO v skladu s skupnim načrtom,
2. ne zagotavlja doseganja ciljev iz 9. člena te uredbe,
3. ne ravna v skladu s petim odstavkom prejšnjega člena,
4. ne zagotovi finančnega jamstva iz 36. člena te uredbe,
5. ne pošlje poročila o ravnanju z OEEO iz prvega odstavka 33. člena te uredbe,
6. ne izvaja obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe kot nepridobitno dejavnost ali
7. predlaga izbris.-

(3) V primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena in 1. točke prejšnjega odstavka ministrstvo izbriše načrt oziroma skupni načrt na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja, v

primeru iz 2., 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena ter 2., 3., 4., 5., 6. in 7. točke prejšnjega odstavka pa po pravnomočnosti odločbe o izbrisu iz evidence.

33. člen (poročilo o ravnanju z OEEO)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti iz drugega odstavka 17. člena te uredbe, in nosilec skupnega načrta morata najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu poslati poročilo o ravnanju z OEEO za preteklo koledarsko leto ki mora vsebovati podatke o:

1. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu proizvajalca oziroma nosilca skupnega načrta ter njegovi matični številki,
2. obdobju, na katerega se nanaša poročilo,
3. letni količini OEEO, zbrani od distributerjev, izvajalcev javne službe in končnih uporabnikov po razredih oziroma podrazredih EEO, izraženi v kg,
4. letni količini zbrane OEEO iz gospodinjstev po razredih oziroma podrazredih OEEO, izraženi v kg,
5. količini OEEO, izraženi v kg, in o deležu OEEO, ki je bila oddana v pripravo za ponovno uporabo, po razredih oziroma podrazredih EEO,
6. količini OEEO, izraženi v kg, in o deležu OEEO, ki je bila reciklirana po razredih oziroma podrazredih EEO,
7. količini OEEO, izraženi v kg, in o deležu OEEO, ki je bila drugače predelana, ločeno po postopkih predelave, po razredih oziroma podrazredih EEO,
8. količini OEEO, izraženi v kg, in o deležu OEEO, ki je bila odstranjena, ločeno po postopkih odstranjevanja, po razredih oziroma podrazredih EEO, in
9. količini, izraženi v kg, iz OEEO izločenih snovi, zmesi in sestavnih delov, navedenih v prilogi 6 te uredbe.

(2) Podatki iz 6., 7. in 8. točke prejšnjega odstavka morajo biti prikazani ločeno za obdelano OEEO v RS, drugih državah članicah EU ali tretjih državah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena se pošlje elektronsko. Obrazec poročila je dostopen na spletnih straneh ministrstva.

(4) K poročilu iz prvega odstavka tega člena morata biti v elektronski obliki priložena:

1. poročilo o izvedenih aktivnostih iz 22. člena te uredbe, če poroča proizvajalec, ali iz 3. točke prvega odstavka 27. člena te uredbe, če poroča nosilec skupnega načrta, in
2. revidirano finančno poročilo, iz katerega morajo biti ločeno razvidni stroški zbiranja in obdelave OEEO po posameznih zbirnopredelovalnih skupinah, določenih v prilogi 4 te uredbe, ter stroški izvedenih aktivnosti iz prejšnje alineje.

(5) Iz revidiranega finančnega poročila, ki ga k poročilu iz prvega odstavka tega člena priloži nosilec skupnega načrta, mora biti razvidno, da izvajanje obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe izvaja kot nepridobitno dejavnost.

(6) Ministrstvo lahko od proizvajalca ali nosilca skupnega načrta zahteva dopolnitev poročila iz prvega odstavka tega člena, če ugotovi, da ni izdelano v skladu z zahtevami iz tega člena ali iz njega ni razvidno izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe.

(7) Če proizvajalec ali nosilec skupnega načrta ministrstvu zahtevane dopolnitve poročila ne pošlje v roku, ki ga ministrstvo določi v zahtevi iz prejšnjega odstavka, se šteje, da poročilo ni oddano.

VI. DOLOČITEV DELEŽEV IN IZRAVNAVA OBVEZNOSTI PROIZVAJALCEV

34. člen

(določitev deležev in ugotavljanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev)

(1) Deleže OEEO iz četrtega odstavka 17. člena te uredbe za proizvajalce in deleže OEEO iz drugega odstavka 27. člena te uredbe za nosilce skupnega načrta za posamezno koledarsko leto določi Vlada Republike Slovenije s sklepom do 30. septembra tekočega leta. Sklep iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Deleži iz prejšnjega odstavka se določijo v odstotkih ob upoštevanju razredov in podrazredov EEO, ki jo proizvajalci dajejo na trg.

(3) Pri določitvi deležev iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo vsi načrti in skupni načrti, vpisani v evidenco iz 30. člena te uredbe 1. septembra tekočega leta, in podatki o količinah EEO, ki so jo proizvajalci dali na trg v prvi polovici tekočega leta, pridobljeni v skladu s predpisom, ki ureja okoljsko dajatev za onesnaževanje okolja zaradi nastajanja OEEO.

(4) Ministrstvo izpolnjevanje obveznosti glede deleža iz prvega odstavka tega člena ugotovi na podlagi poročil o ravnanju z OEEO iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(5) Ministrstvo na podlagi podatkov iz poročil iz prejšnjega odstavka najpozneje 31. maja tekočega leta na svojih spletnih straneh objavi količine in deleže OEEO, za katere so proizvajalci in nosilci skupnega načrta iz prvega odstavka tega člena v preteklem koledarskem letu dejansko zagotovili zbiranje in obdelavo.

35. člen

(izravnava obveznosti proizvajalcev glede deležev)

(1) Proizvajalec ali nosilec skupnega načrta se lahko v primeru, da ni dosegel svojega deleža, določenega na način iz prvega odstavka prejšnjega člena, dogovori za finančno izravnavo obveznosti z drugim proizvajalcem ali nosilcem skupnega načrta, ki je v navedenem obdobju zbral in zagotovil obdelavo OEEO v deležu, ki presega njegovo obveznost.

(2) Proizvajalec ali nosilec skupnega načrta, ki je zbral in zagotovil obdelavo OEEO v deležu, ki presega njegovo obveznost, lahko od drugega proizvajalca ali nosilca skupnega načrta, ki v navedenem obdobju ni dosegel deleža, določenega na način iz prvega odstavka prejšnjega člena, zahteva finančno izravnavo obveznosti.

(3) Pri finančni izravnavi obveznosti iz prvega ali drugega odstavka tega člena se upoštevajo stroški iz revidiranega finančnega poročila iz 2. točke četrtega odstavka 33. člena te uredbe proizvajalca ali nosilca skupnega načrta, ki je zbral in zagotovil obdelavo OEEO v deležu, ki presega njegovo obveznost.

(4) V primeru dogovora iz prvega ali drugega odstavka tega člena proizvajalec ali nosilec skupnega načrta o tem obvesti ministrstvo do 30. junija tekočega leta.

(5) V obvestilu iz prejšnjega odstavka proizvajalec ali nosilec načrta predloži dokazila o dogovoru in količinah OEEO po posameznih razredih in podrazredih EEO, za katero je izpolnil svojo obveznost s finančno izravnavo obveznosti na podlagi tega člena.

VII. FINANČNO JAMSTVO

36. člen

(finančno jamstvo in oblika finančnega jamstva)

(1) Proizvajalec, ki samostojno izpolnjuje obveznosti iz drugega odstavka 17. člena te uredbe na podlagi načrta, in nosilec skupnega načrta, ki izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe na podlagi skupnega načrta, morata zagotoviti finančno jamstvo zaradi izvajanja načrta oziroma skupnega načrta.

(2) Finančno jamstvo mora biti v obliki bančne garancije ali bančnega depozita in se zagotavlja za vsako leto posebej do 1. septembra tekočega leta.

37. člen

(višina finančnega jamstva)

(1) Višina finančnega jamstva je za posamezno leto za proizvajalca oziroma nosilca skupnega načrta iz prvega odstavka prejšnjega člena enaka trikratniku višine stroškov izvajanja njegovega načrta oziroma skupnega načrta v preteklem letu.

(2) Višina stroškov iz prejšnjega odstavka se določi na podlagi podatkov iz revidiranega finančnega poročila proizvajalca oziroma nosilca skupnega načrta iz 2. točke četrtega odstavka 33. člena te uredbe.

38. člen

(določitev višine finančnega jamstva)

(1) Finančno jamstvo iz prvega odstavka 36. člena te uredbe za posamezno leto in njegovo višino proizvajalcu oziroma nosilcu skupnega načrta določi ministrstvo z odločbo do 30. junija tekočega leta.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ministrstvo proizvajalcu prvič določi finančno jamstvo in njegovo višino pri odločitvi o vpisu iz tretjega odstavka 24. člena te uredbe, nosilcu skupnega načrta pa v odločbi iz tretjega odstavka 29. člena te uredbe. Ministrstvo pri določitvi finančnega jamstva proizvajalcu upošteva predlog višine finančnega jamstva iz drugega odstavka 24. člena te uredbe, pri določitvi finančnega jamstva nosilcu skupnega načrta pa predlog višine finančnega jamstva iz drugega odstavka 29. člena te uredbe.

(3) Proizvajalec oziroma nosilec skupnega načrta iz prvega odstavka tega člena mora finančno jamstvo poslati ministrstvu najpozneje do 1. septembra v letu, za katerega velja, pri čemer mora biti veljavnost finančnega jamstva 12 mesecev po njegovi izdaji.

39. člen

(upravičenec do sredstev finančnega jamstva in unovčenje)

(1) Upravičenec do sredstev finančnega jamstva je ministrstvo.

(2) Ministrstvo unovči finančno jamstvo posameznega proizvajalca oziroma nosilca skupnega načrta iz prvega odstavka 36. člena te uredbe v primeru izbrisa njegovega načrta oziroma skupnega načrta iz evidence načrtov ravnanja z OEEO na podlagi 32. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo v primeru iz prejšnjega odstavka z unovčitvijo finančnega jamstva zagotovi izvedbo predpisanih obveznosti v okviru načrta oziroma skupnega načrta.

VIII. OBVEZNOSTI ZBIRALCA

40. člen (pogoji za zbiralca)

- (1) Zbiralec mora biti vpisan v evidenco zbiralcev odpadkov iz predpisa, ki ureja odpadke.
- (2) Zbiralec iz prejšnjega odstavka lahko začne zbirati OEEO, ko je s pogodbo vključen v izvajanje načrta iz 24. člena te uredbe ali skupnega načrta iz 29. člena te uredbe.
- (3) Zbiralec lahko zbira OEEO samo, če je s pogodbo vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta iz prejšnjega odstavka.
- (4) Ministrstvo na podlagi pravnomočne odločbe pristojnega inšpektorja izbriše zbiralca iz evidence zbiralcev odpadkov, če zbira OEEO, pa ni vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta.
- (5) Oseba, ki kot dejavnost zbira odpadke v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, pa ni zbiralec po tej uredbi, ne sme prevzeti OEEO ali njenih sestavnih delov, ki mu jih kot odpadke želi oddati končni imetnik ali druga oseba, ki ima OEEO ali njene sestavne dele v posesti.

41. člen (obveznosti zbiralca)

- (1) Zbiralec mora zbirati OEEO v skladu z zahtevami iz 15. člena te uredbe.
- (2) Zbiralec mora zbirati OEEO in jo oddajati v obdelavo v obsegu in na način, ki je zanj določen v načrtu ali skupnem načrtu, v okviru katerega izvaja zbiranje OEEO.
- (3) Zbiralec mora v evidenci o zbiranju OEEO, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, voditi tudi podatke o:
 1. proizvajalcih iz 23. člena te uredbe in nosilcih skupnega načrta iz 28. člena te uredbe, za katere zbira OEEO,
 2. celotni masi zbrane OEEO, ločeno po zbiralnicah, ki jih upravlja, in ločeno po izvajalcih javne službe, od katerih prevzema OEEO,
 3. celotni masi OEEO, oddani v pripravo za ponovno uporabo, ločeno po izvajalcih priprave za ponovno uporabo,
 4. celotni masi OEEO, oddani v obdelavo, ločeno po izvajalcih obdelave, in
 5. celotni masi OEEO, oddani v obdelavo v skladu s šestim odstavkom 15. člena te uredbe.
- (4) Če zbiralec zbira OEEO v okviru več načrtov ali skupnih načrtov, mora podatke iz prejšnjega odstavka voditi ločeno za vsak načrt oziroma skupni načrt.
- (5) Zbiralec mora podatke iz tretjega odstavka tega člena redno zagotavljati proizvajalcu ali nosilcu skupnega načrta, za katerega zbira OEEO in jo oddaja v obrate za obdelavo.

IX. OBVEZNOSTI IZVAJALCA OBDELAVE

42. člen (pogoji za izvajalca obdelave)

- (1) Izvajalec obdelave mora imeti okoljevarstveno dovoljenje za predelavo odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja odpadke.

(2) Oseba, ki namerava izvajati obdelavo OEE0, mora za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka poleg pogojev, določenih v predpisu, ki ureja odpadke, izpolnjevati tudi pogoje iz drugega, šestega in sedmega odstavka 16. člena te uredbe.

(3) Izvajalec obdelave iz prvega odstavka tega člena lahko začne izvajati obdelavo OEE0, ko je s pogodbo vključen v izvajanje načrta iz 24. člena te uredbe ali skupnega načrta iz 29. člena te uredbe.

(4) Izvajalec obdelave lahko izvaja obdelavo OEE0 samo, če je s pogodbo vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko izvajalec obdelave izvaja obdelavo OEE0 tudi če ni vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta, če izvaja le obdelavo pošiljk OEE0 iz druge države članice EU ali tretje države.

(6) Oseba, ki kot dejavnost obdeluje odpadke, pa ni izvajalec obdelave v skladu s to uredbo, ne sme prevzeti v obdelavo OEE0 ali njenih sestavnih delov.

43. člen (obveznosti izvajalca obdelave)

(1) Izvajalec obdelave mora izvajati obdelavo OEE0 v skladu z zahtevami iz 16. člena te uredbe.

(2) Izvajalec obdelave mora izvajati obdelavo in oddajati snovi, zmesi in sestavne dele iz OEE0 v nadaljnjo recikliranje in predelavo ter odstranjevanje preostankov predelave, ki jih ni mogoče predelati, v obsegu in na način, ki je zanj določen v načrtu ali skupnemu načrtu, v okviru katerega izvaja obdelavo.

(3) Izvajalec obdelave mora v evidenci o obdelavi odpadkov, ki jo vodi v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, voditi tudi podatke o:

1. proizvajalcih ali nosilcih skupnega načrta, za katere izvaja obdelavo,
2. količini v obdelavo prevzete OEE0, izraženi v kg, ločeno po zbirnopredelovalnih skupinah iz priloge 4 te uredbe,
3. celotni masi OEE0, sestavnih delov, materialov in tekočin iz OEE0, oddanih v recikliranje ali druge postopke predelave, izraženi v kg, ločeno po izvajalcih obdelave in postopkih predelave,
4. celotni masi preostankov predelave OEE0, izraženi v kg, ki jih je predal v odstranjevanje.

(4) Podatki iz 3. točke prejšnjega odstavka morajo biti prikazani ločeno za obdelano OEE0 v RS, drugih državah članicah EU ali tretjih državah.

(5) Če izvajalec obdelave prevzema v obdelavo OEE0 v okviru več načrtov ali skupnih načrtov, mora podatke iz prejšnjega odstavka voditi ločeno za vsak načrt oziroma skupni načrt posebej.

(6) Izvajalec obdelave mora podatke iz tretjega odstavka tega člena redno zagotavljati proizvajalcu ali nosilcu skupnega načrta, za katerega obdeluje OEE0.

X. EVIDENCA PROIZVAJALCEV

44. člen (evidenca proizvajalcev)

(1) Ministrstvo za spremljanje in nadzor izvajanja obveznosti proizvajalcev vodi in vzdržuje evidenco proizvajalcev in pooblaščenih zastopnikov iz drugega in tretjega odstavka 18. člena te uredbe.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o:

1. firmi in sedežu oziroma imenu in naslovu proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika (poštna številka in kraj, ulica in hišna številka, država); v primeru pooblaščenega zastopnika tudi podatke o proizvajalcu, ki ga zastopa,
2. matični in davčni številki proizvajalca oziroma pooblaščenega zastopnika,
3. razredu in vrsti EEO (gospodinjska ali negospodinjska EEO),
4. uporabljeni prodajni tehniki (prodaja na daljavo ali drugo) in
5. načinu izpolnjevanja obveznosti proizvajalca (načrt ali skupni načrt).

(3) Ministrstvo vpiše proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika v evidenco iz prvega odstavka tega člena na podlagi njegove prijave, ki mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebovati še podatke o njegovi telefonski številki, številki telefaksa, elektronskem naslovu in kontaktni osebi ter blagovni znamki EEO, ki jo daje na trg. K prijavi iz prejšnjega stavka mora biti priložena izjava proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika o tem, da so predloženi podatki točni in resnični.

(4) Ministrstvo proizvajalcu oziroma pooblaščenemu zastopniku o vpisu v evidenco izda potrdilo.

(5) Proizvajalec in pooblaščen zastopnik morata o opustitvi dejavnosti ali drugih spremembah v zvezi s podatki iz drugega odstavka tega člena pisno obvestiti ministrstvo najkasneje v tridesetih dneh od nastale spremembe.

(6) Podatki iz evidence proizvajalcev EEO so javno dostopni na spletnih straneh ministrstva.

(7) Ministrstvo na svojih spletnih straneh objavi tudi povezave do evidence proizvajalcev v drugih državah članicah EU.

XI. ČEZMEJNO POŠILJANJE RABLJENE EEO

45. člen

(čezmejno pošiljanje rabljene EEO)

(1) Če v postopku nadzora za pošiljko EEO, ki se pošilja v drugo državo članico EU ali tretjo državo, nastane sum, da gre za OEEO in ne za rabljeno EEO, mora imetnik pošiljke, ki trdi, da gre za rabljeno EEO, to dokazati:

1. s kopijo računa in pogodbe v zvezi s prodajo ali prenosom lastništva EEO, iz katere je razvidno, da je EEO namenjena za neposredno ponovno uporabo in da deluje brezhibno,
2. z dokazom o opravljenem ocenjevanju ali testiranju EEO (kopijo potrdila o testiranju, dokazila o delovanju ali drugega zapisa) za vsak predmet v pošiljki, iz katerega mora biti razvidno, da gre za rabljeno EEO in ne za OEEO ter pisno informacijo, ki vsebuje vse podatke iz tretjega odstavka tega člena te uredbe, in
3. s pisno izjavo imetnika, ki organizira prevoz EEO, da pri nobenem od materialov ali pri opreми v pošiljki ne gre za odpadke, kot ga opredeljuje predpis o odpadkih.

(2) Ocenjevanje in testiranje EEO iz prejšnjega odstavka obsega glede na vrsto EEO zlasti preskus delovanja EEO oziroma njenih ključnih funkcij in oceno prisotnosti nevarnih snovi.

(3) O opravljenem ocenjevanju in testiranju je treba izdelati pisno informacijo, ki mora vsebovati naslednje podatke:

1. naziv predmeta (naziv in razred EEO, naveden v prilogi 1 ali prilogi 3 te uredbe, kot je ustrezno),
2. identifikacijsko številko predmeta (tip št.), kjer je mogoče,
3. leto proizvodnje, če je poznano,
4. naziv in naslov podjetja, ki je odgovorno za dokazovanje delovanja EEO,
5. rezultat preizkusa iz prejšnjega odstavka, vključno z datumom preizkusa delovanja, in
6. vrsto opravljenih testov.

(4) Pisna informacija iz prejšnjega odstavka mora biti varno, vendar ne za stalno, pritrjena na EEO, če ni pakirana, ali na embalažo, tako da jo je mogoče prebrati brez razpakiranja EEO.

46. člen

(izjema)

Dokazila iz 1. in 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena in pisna informacija iz tretjega odstavka prejšnjega člena niso potrebni, če je iz druge dokumentacije o EEO, ki je predmet čezmejnega pošiljanja, razvidno, da je EEO poslana na podlagi dogovora med podjetji o prenosu EEO, in da je:

1. EEO vrnjena proizvajalcu ali tretji osebi, ki deluje v njegovem imenu, zaradi popravila in z namenom ponovne uporabe EEO z napako in pod garancijo ali
2. rabljena EEO, namenjena za profesionalno uporabo, zaradi vzdrževanja ali popravila z namenom ponovne uporabe na podlagi veljavne pogodbe poslana proizvajalcu ali tretji osebi, ki deluje v njegovem imenu, ali obratu tretje osebe v državi iz 2.(b) točke priloge VI Direktive 2012/19/EU, ali
3. rabljena pokvarjena EEO, namenjena za profesionalno uporabo, zaradi analize osnovnega vzroka okvare na podlagi veljavne pogodbe poslana proizvajalcu ali tretji osebi, ki deluje v njegovem imenu, v primerih, ko lahko tako analizo opravi samo proizvajalec ali tretja oseba v njegovem imenu.

47. člen

(prevoz rabljene EEO)

(1) Tovornjak, transportni zabojnik ali drugo transportno sredstvo, v katerem se prevaža rabljena EEO, mora spremljati:

1. dokumentacija iz prvega odstavka 45. člena te uredbe in pisna informacija iz tretjega odstavka 45. člena te uredbe ali
2. dokumentacija iz prejšnjega člena in
3. transportni dokument (CMR ali drug ustrezni tovorni list) ter
4. izjava imetnika EEO, ki je predmet čezmejnega pošiljanja, da prevzema odgovornost za pošiljanje rabljene EEO in ne OEEO.

(2) EEO iz prejšnjega odstavka mora biti zaščitena pred škodo, ki bi lahko nastala med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora.

48. člen

(nadzor in nezakonita pošiljka)

(1) Če v postopku nadzora pošiljke EEO niso zagotovljena dokazila iz prvega odstavka prejšnjega člena in pošiljka EEO ni zaščitena na način iz drugega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ ugotovi, da gre za pošiljko OEE0 in ne za pošiljko rabljene EEO in tovor obravnava v skladu z Uredbo 1013/2006/ES.

(2) Stroški nadzora iz prejšnjega odstavka, vključno s stroški potrebnih analiz in skladiščenja rabljene EEO, za katero se izkaže, da je OEE0, se zaračunavajo v skladu s 25. členom Uredbe 1013/2006/ES.

XII. POROČANJE KOMISIJI

49. člen (poročilo o izvajanju)

(1) Ministrstvo vsaka tri leta pošlje Komisiji poročilo o izvajanju Direktive 2012/19/EU v skladu z Odločbo Komisije z dne 11. marca 2004 o vprašalniku za poročila držav članic o izvajanju Direktive 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta o odpadni električni in elektronski opremi (OEE0) (UL L št. 78 z dne 16. 3. 2004, str. 56) in podatke EEO in OEE0 v skladu z Odločbo Komisije z dne 3. maja 2005 o določitvi pravil za spremljanje skladnosti držav članic in vzpostavitvi oblik podatkov za namene Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/96/ES o odpadni električni in elektronski opremi (UL L št. 119 z dne 11. 5. 2005, str. 11).

(2) Ministrstvo poročilo in podatke iz prejšnjega odstavka pošlje Komisiji v devetih mesecih po izteku triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema, pri čemer prvo poročanje zajema obdobje od 14. februarja 2014 do 31. decembra 2015.

XIII. UPRAVNO SODELOVANJE IN IZMENJAVA PODATKOV

50. člen (upravno sodelovanje in izmenjava podatkov s pristojnimi organi drugih držav članic EU)

(1) Ministrstvo z namenom zagotavljanja izmenjave informacij o izpolnjevanju obveznosti proizvajalcev iz te uredbe in v skladu z Direktivo 2012/19/EU sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic EU in Komisijo zlasti glede izmenjave podatkov iz nacionalnih evidenc proizvajalcev, pri čemer se uporabljajo tudi sredstva za elektronsko komunikacijo.

(2) Za namen izvajanja nadzora glede izvajanja Direktive 2012/19/EU ministrstvo lahko pristojnemu organu druge države članice EU na njegovo zahtevo dovoli dostop do dokumentacije in podatkov v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti proizvajalcev, vključno s podatki o nadzoru izvajanja te uredbe, pri čemer mora upoštevati zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in zakon, ki ureja varovanje poslovne skrivnosti.

XIV. NADZOR

51. člen
(nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek opravljajo nadzor nad izvajanjem 5. člena te uredbe tržni inšpektorji, nadzor nad izvajanjem 47. in 48. člena te uredbe pa organi, pristojni za nadzor nad izvajanjem predpisa, ki ureja pošiljke odpadkov.

XV. KAZENSKE DOLOČBE

52. člen
(težji prekrški za proizvajalca)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je proizvajalec, če:

1. ni vpisan v evidenco proizvajalcev in pooblaščenih zastopnikov (prvi odstavek 17. člena),
2. ne zagotavlja zbiranja OEEO ali obdelave zbrane OEEO (drugi odstavek 17. člena),
3. ne zagotovi zbiranja in obdelave OEEO v deležu, določenem na podlagi 34. člena te uredbe, pa ne obvesti ministrstva o izravnavi obveznosti na podlagi 35. člena te uredbe, razen če je proizvajalec ali nosilec skupnega načrta, ki je zagotovil zbiranje in obdelavo OEEO v deležu, ki presega njegovo obveznost, zavrnil dogovor o finančni izravnavi (četrti odstavek 17. člena),
4. nima dokazila o tem, da je v državi članici EU, v kateri prodaja EEO na daljavo, vpisan v evidenco proizvajalcev ali da ima v njej pooblaščenega zastopnika, ki izpolnjuje njegove obveznosti (prvi odstavek 18. člena),
5. ne zagotavlja zbiranja OEEO na celotnem območju RS (19. člen),
6. ne zagotovi zbiranja OEEO od distributerjev, izvajalcev javne službe in končnih uporabnikov redno in tako pogosto, da se OEEO ne kopiči (19. člen),
7. ne zagotovi zbiranja OEEO od vseh izvajalcev javne službe (prvi odstavek 20. člena),
8. ne zagotavlja prevzema OEEO od izvajalca javne službe v skladu z drugim odstavkom 20. člena te uredbe,
9. ne zagotavlja obdelave OEEO v skladu s prvim odstavkom 21. člena te uredbe,
10. nima načrta, ki je vpisan v evidenco načrtov ravnanja z OEEO, pa ni vključen v noben skupni načrt, vpisan v to evidenco (prvi odstavek 24. člena),
11. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 25. člena te uredbe,
12. ne sporoči ministrstvu nameravane večje spremembe načrta (prvi odstavek 31. člena),
13. ne pošlje ministrstvu poročila o ravnanju z OEEO v predpisanem času, obliki in vsebini (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 33. člena),
14. ne zagotovi finančnega jamstva zaradi izvajanja načrta v skladu s 36. členom te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je proizvajalec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

53. člen
(lažji prekrški za proizvajalca)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je proizvajalec, če:

1. ne zagotovi, da je EEO, dana na trg, označena v skladu s 5. členom te uredbe,
2. ne zagotovi informacij o pripravi za ponovno uporabo in obdelavo OEEO v skladu s prvim in tretjim odstavkom 6. člena te uredbe,
3. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 20. člena te uredbe,
4. ne vodi evidence iz drugega odstavka 21. člena te uredbe,
5. na zahtevo ne omogoči vpogleda v evidenco ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (drugi odstavek 21. člena),
6. ne obvešča javnosti in uporabnikov EEO v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 22. člena te uredbe,
7. pri prodaji EEO na daljavo ne zagotavlja obveščanja v skladu s četrnim odstavkom 22. člena te uredbe,
8. ne obvešča distributerjev v skladu s petim odstavkom 22. člena te uredbe,
9. ne sporoči ministrstvu spremembe firme ali sedeža oziroma imena ali naslova (prvi odstavek 31. člena),
10. ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 31. člena te uredbe,
11. ravna v nasprotju s petim odstavkom 44. člena te uredbe,
12. ne pošlje ministrstvu podatkov v skladu z drugim odstavkom 70. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je proizvajalec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

54. člen

(težji prekrški za nosilca skupnega načrta)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je nosilec skupnega načrta, če:

1. ne zagotavlja zbiranja OEEO ali obdelave zbrane OEEO na predpisan način (prvi odstavek 27. člena),
2. ne zagotovi zbiranja in obdelave OEEO v deležu, določenem na podlagi 34. člena te uredbe, pa ne obvesti ministrstva o izravnavi obveznosti na podlagi 35. člena te uredbe, razen če je proizvajalec ali nosilec skupnega načrta, ki je zagotovil zbiranje in obdelavo OEEO v deležu, ki presega njegovo obveznost, zavrnil dogovor o finančni izravnavi (drugi odstavek 27. člena),
3. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 27. člena te uredbe,
4. nima skupnega načrta, ki je vpisan v evidenco načrtov ravnanja z OEEO (prvi odstavek 29. člena),
5. ne sporoči ministrstvu večje spremembe skupnega načrta (prvi odstavek 31. člena),
6. ne pošlje ministrstvu poročila o ravnanju z OEEO v predpisanem času, obliki in vsebini (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 33. člena),
7. ne zagotovi finančnega jamstva zaradi izvajanja načrta v skladu s 36. členom te uredbe,
8. ne pošlje predloga višine finančnega jamstva ministrstvu v skladu s prvim odstavkom 73. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je nosilec skupnega načrta.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi

odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

55. člen

(lažji prekrški za nosilca skupnega načrta)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je nosilec skupnega načrta, če:

1. ne zagotavlja obveščanja javnosti, končnih uporabnikov in distributerjev na predpisan način (prvi odstavek 27. člena),
2. ne vodi evidence proizvajalcev ali na zahtevo ne omogoči vpogleda vanjo ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (četrti odstavek 27. člena),
3. ne vodi evidence o zbrani, v obdelavo oddani in obdelani OEEO ali na zahtevo ne omogoči vpogleda vanjo ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju (peti odstavek 27. člena),
4. ne sporoči ministrstvu spremembe firme ali sedeža oziroma imena ali naslova (prvi odstavek 31. člena),
5. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 31. člena te uredbe,
6. ne pošlje ministrstvu podatkov za proizvajalce v skladu s tretjim odstavkom 70. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je nosilec skupnega načrta.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

56. člen

(prekrški za pooblaščenega zastopnika)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je pooblaščen zastopnik, če ne izpolnjuje obveznosti proizvajalca (peti odstavek 18. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je pooblaščen zastopnik, če:

1. ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 18. člena te uredbe,
2. ravna v nasprotju s petim odstavkom 44. člena te uredbe.

(3) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je zbiralec.

(4) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz drugega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je zbiralec.

(5) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

57. člen

(težji prekrški za zbiralca)

- (1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je zbiralec, če:
1. zbira OEEO, pa ni vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta (drugi in tretji odstavek 40. člena),
 2. ne zbira OEEO v skladu s prvim ali drugim odstavkom 41. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je zbiralec.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

58. člen (lažji prekrški za zbiralca)

- (1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je zbiralec, če:
1. evidence o zbiranju OEEO ne vodi na predpisan način (tretji in četrti odstavek 41. člena),
 2. ravna v nasprotju s petim odstavkom 41. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je zbiralec.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

59. člen (težji prekrški za izvajalca obdelave)

- (1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je izvajalec obdelave, če:

1. izvaja obdelavo OEEO, pa ni vključen v izvajanje načrta ali skupnega načrta, razen če gre za izvajalca obdelave iz petega odstavka 42. člena (tretji in četrti odstavek 42. člena),
2. ne izvaja obdelave v skladu s prvim odstavkom 43. člena te uredbe,
3. ravna v nasprotju z drugim odstavkom 43. člena te uredbe.

(2) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

60. člen (lažji prekrški za izvajalca obdelave)

- (1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je izvajalec obdelave če:

1. evidence o obdelavi odpadkov ne vodi na predpisan način (tretji, četrti in peti odstavek 43. člena),
2. ravna v nasprotju s šestim odstavkom 43. člena te uredbe.

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je izvajalec obdelave.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

61. člen (prekrški za distributerja)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je distributer, če:

1. ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 11. člena te uredbe,
2. ne zagotovi brezplačnega prevzemanja zelo majhne OEEO iz gospodinjstev v skladu s tretjim odstavkom 11. člena te uredbe,
3. ne zagotovi brezplačnega prevzema odpadnih plinskih sijalk na predpisan način (četrti odstavek 11. člena),
4. zagotavlja dostopnost EEO iz gospodinjstev na trgu s prodajo na daljavo, pa končnih uporabnikov ne obvešča o svoji obveznosti na predpisan način (peti odstavek 11. člena),
5. ne oddaja OEEO zbiralcu v skladu s šestim odstavkom 11. člena te uredbe.

(2) Z globo od 2.000 do 8.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je distributer.

(3) Z globo od 1.000 do 1.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

62. člen (prekrški za izvajalca javne službe)

(1) Z globo od 5.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki je izvajalec javne službe, če:

1. v zbirnem centru ne prevzema OEEO na predpisan način (prvi in drugi odstavek 13. člena),
2. ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 13. člena te uredbe,
3. ravna v nasprotju s četrtim odstavkom 13. člena te uredbe,
4. ravna v nasprotju s petim odstavkom 13. člena te uredbe,
5. ne odda vse zbrane OEEO zbiralcu v skladu s šestim odstavkom 13. člena te uredbe,
6. ne vodi evidence o zbranih odpadkih na predpisan način (sedmi odstavek 13. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki je izvajalec javne službe.

(3) Z globo od 1.000 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

63. člen (prekrški)

(1) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki kot dejavnost zbira odpadke v skladu s predpisom, ki ureja odpadke, pa ni zbiralec po tej uredbi, če prevzame OEEO ali njene sestavne dele v nasprotju petim odstavkom 40. člena te uredbe.

(2) Z globo od 10.000 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki kot dejavnost obdeluje odpadke, pa ni izvajalec obdelave v skladu s to uredbo, če prevzame v obdelavo OEEO ali njene sestavne dele (šesti odstavek 42. člena).

(3) Z globo od 6.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja dejavnost iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.000 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

XVI. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

64. člen (prehodno obdobje)

(1) Ne glede na prvi odstavek 2. člena te uredbe se do 31. decembra 2017 določbe te uredbe uporabljajo za EEO, uvrščeno v razrede EEO iz priloge 3 te uredbe. Za uvrščanje EEO v razrede se uporablja okvirni seznam EEO iz točke B priloge 3 te uredbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se do 31. decembra 2017 določbe te uredbe ne uporabljajo za naslednjo EEO:

1. opremo, namenjeno za uporabo v vesolju;
2. velika nepremična industrijska orodja;
3. velike nepremične naprave, razen opreme, ki je v teh napravah, vendar ni posebej načrtovana in nameščena kot del teh naprav;
4. potniška ali tovorna prevozna sredstva, razen električnih dvokolesnih vozil brez homologacije;
5. necestne premične stroje, ki so na voljo izključno za profesionalno uporabo;
6. opremo, ki je namenjena izključno za raziskave in razvoj ter je na voljo le na podlagi izmenjave med podjetji;
7. medicinske pripomočke ter diagnostične medicinske pripomočke in vitro, če se predvideva, da bodo pred koncem življenjske dobe inficirani, in aktivne medicinske pripomočke za vsaditev.

65. člen (prilagoditev distributerjev)

Distributerji, ki na dan uveljavitve te uredbe opravljajo dejavnost distributerja, se morajo določbam tretjega, četrtega in petega odstavka 11. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

66. člen (prilagoditev izvajalcev javne službe)

(1) Izvajalci javne službe se morajo določbam prvega, drugega, četrtega in šestega odstavka 13. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

67. člen (prilagoditev proizvajalcev)

(1) Proizvajalci s sedežem v RS, ki prodajajo EEO prek sredstev za komuniciranje na daljavo neposredno gospodinjstvom in drugim uporabnikom v drugi državi članici EU, v kateri nimajo sedeža, se morajo določbam prvega odstavka 18. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(2) Proizvajalci iz 19.d točke 3. člena te uredbe, ki imajo sedež v tretji državi, se morajo določbam tretjega in četrtega odstavka 18. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(3) Proizvajalci, ki prodajajo EEO na daljavo, se morajo prilagoditi določbam četrtega odstavka 22. člena te uredbe najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

68. člen

(prilagoditev nosilcev skupnega načrta)

(1) Nosilci skupnega načrta, ki so na dan uveljavitve te uredbe vpisani v evidenco načrtov ravnanja z OEEO iz 30. člena te uredbe, morajo vzpostaviti evidenco o zbrani in v obdelavo oddani ter obdelani OEEO iz petega odstavka 27. člena te uredbe najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(2) Nosilci skupnega načrta iz prejšnjega odstavka prvič predložijo poročilo o ravnanju z OEEO, izdelano v skladu z zahtevami iz 33. člena te uredbe, za leto 2016.

(3) Nosilci skupnega načrta iz prvega odstavka tega člena prvič izkazujejo izvajanje obveznosti iz prvega odstavka 27. člena te uredbe kot nepridobitno dejavnost v revidiranem finančnem poročilu iz 2. točke četrtega odstavka 33. člena te uredbe za leto 2016.

69. člen

(prilagoditev zbiralcev in izvajalcev obdelave)

(1) Zbiralci, ki na dan uveljavitve te uredbe zbirajo OEEO v okviru skupnega načrta, se morajo določbam drugega, tretjega in četrtega odstavka 15. člena te uredbe ter tretjega in petega odstavka 41. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

(2) Izvajalci obdelave, ki na dan uveljavitve te uredbe izvajajo obdelavo OEEO, se morajo določbam tretjega in petega odstavka 43. člena te uredbe prilagoditi najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi te uredbe.

70. člen

(prilagoditev evidence proizvajalcev)

(1) Evidenca proizvajalcev, vzpostavljena na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 107/06 in 100/10), se z dnem uveljavitve te uredbe šteje za evidenco proizvajalcev iz 44. člena te uredbe.

(2) Proizvajalci, ki so na dan uveljavitve te uredbe vpisani v evidenco iz prejšnjega odstavka, pošljejo ministrstvu manjkajoče podatke iz drugega in tretjega odstavka 44. člena te uredbe v 30 dneh po uveljavitvi te uredbe.

(3) Za proizvajalce, ki so na dan uveljavitve te uredbe vključeni v skupni načrt, podatke iz prejšnjega odstavka v roku iz prejšnjega odstavka ministrstvu pošlje nosilec skupnega načrta.

71. člen
(evidenca načrtov ravnanja z OEEO)

Evidenca načrtov ravnanja z OEEO, vzpostavljena na podlagi Uredbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 107/06 in 100/10), se z dnem uveljavitve te uredbe šteje za evidenco načrtov ravnanja z OEEO iz 30. člena te uredbe.

72. člen
(določitev deležev izpolnjevanja obveznosti)

Vlada Republike Slovenije prvič določi deleže izpolnjevanja obveznosti v skladu s 34. členom te uredbe za leto 2016.

73. člen
(finančno jamstvo za obstoječe skupne načrte)

(1) Nosilcu skupnega načrta, ki je na dan uveljavitve te uredbe vpisan v evidenco načrtov iz 30. člena te uredbe, ministrstvo prvič določi finančno jamstvo in njegovo višino z odločbo na podlagi njegovega predloga višine finančnega jamstva, ki ga skupaj s prikazom izračuna pošlje ministrstvu v 60 dneh po uveljavitvi te uredbe.

(2) Pri izračunu višine finančnega jamstva iz prejšnjega odstavka morajo nosilci skupnega načrta upoštevati določbo prvega odstavka 37. člena te uredbe in dejanske stroške izvajanja skupnega načrta v letu 2014.

74. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe prenehata veljati Uredba o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 107/06 in 100/10) ter Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja gospodarske javne službe ravnanja z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 118/04).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se določbe 30. člena Uredbe o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Uradni list RS, št. 107/06 in 100/10) uporabljajo do 31. decembra 2015.

75. člen
(začetek veljavnosti)

(1) Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, 45., 46., 47. in 48. člen te uredbe se začnejo uporabljati 1. septembra 2015, šesti odstavek 16. člena te uredbe pa 1. septembra 2016.

Št. 00719-29/2015
Ljubljana, dne 23. julija 2015
EVA2015-2550-0056

Vlada Republike Slovenije

Dr. Miroslav Cerar
predsednik